

In internationaal vaarwater

Na de Tweede Wereldoorlog kan de Nederlandse kunst niet meer los gezien worden van de internationale ontwikkelingen. Vooral Amerika geeft de toon aan met nieuwe stromingen die in Europa hun echo krijgen. In het begin van de jaren vijftig was de

beweging van Cobra dominant.

Onder invloed van het abstract expressionisme en de Action Painting in Amerika evolueerde de kunst vervolgens in nieuwe experimentele richtingen. Naast materieschilders als Jaap Wagemaker opereerden de kunstenaars van de Nulgroep (Zero), zoals Jan Schoonhoven en Armando.

Hoewel de Amerikaanse Pop Art in ons land maar weinig directe navolging heeft gekregen, heeft de popmentaliteit des te meer invloed gehad. Zonder de Pop Art zou het werk van Wim T. Schippers nauwelijks denkbaar zijn. Ook andersoortige invloeden zijn aantoonbaar, zoals die van de computer in het werk van Peter Struycken en van de fotografie in dat van Ger van Elk. Kunst blijkt gaandeweg steeds meer een conceptueel karakter te krijgen. Maar tegelijkertijd met deze experimenten werd er ook nog gewoon figuratief geschilderd door kunstenaars als Co Westerik.

In de architectuur zien we dat steeds grootschaliger projecten tot stand komen zoals gebouwen van Aldo van Eyck en Herman Hertzberger, maar vooral de omstreden complexen van Hoog Catharijne en de Bijlmer.

In deze jaren vervagen de grenzen tussen de verschillende kunsten steeds verder. Uiteraard zullen we ook aan dit soort kunstgenres als de performances, de videokunst en de Landart aandacht besteden.